

ר'ט גס בירושלמיים פב שפטו דל פלטו דל תרניהו ב'תו
 גס בירושלמיים ועין מוסרה שבתאג מטל כל וכה שגרה משס ו
 דל דגבי יהוס קמץ וכה במוסרה רבתא ואז בנו כח להגה במוסרה
 נגר מציאות הספרים וסמא מסרתא פלגא היא פג קס'סרא
 הכף גש' בעין דאר הכית גש' וידעו כי אתה ויו גש' פד
 מיה ידידות היו דגש כמושפט לחין גס בירושלמיים עוד יהלוק
 היו גש' והשוא נח' יעשה ע' בשוא פשוט בבית אלהי פתח
 באתנה אשרי הלך במהרד' ושוא שבשן נע גס בירושלמיים
 פה הלוקח' השוא שבלמד נח כי אין מאריך' הלא אתה הא
 גש' פו שמהר' הש' בגש' והשוא נע וכך רלך וכן מבואר
 בזוהר פ' פתח' אתה אלהי פתח באתנה ואין כמעשיך הכף
 גש' יחד לבבי אין דגש בחית' היא מואותו חההב' בק' שון
 הקוף רש' פד בהררי השוא נח' ולציון היו גש' והלמד שוא
 פתח גס בירושלמיים פדז מחלת המס קמץ' היסופר
 אין דגש ביו' והיא יוצאה במוטת עש' ההל' כיוודעי' המס גש'
 פט זוסדי ה' כל חסדי דנביאים וכתובים החית מונעמרת נמשך
 והשוא נע' זולתי כל דליו מאריך' והשוא נח' והללת רש' עמג
 דרכ' יקדמו פנד' היו גש' באור פנד' הבית גש' ושוא השוא לחוס'
 יש בזה קוד למבינים' וכסאו כשמש' ברה' וספר' והכף רש' גס
 בירושלמיים דוק כי לטעמי הדפוס אין טעם' ספר רביעי
 צא מעון אתה לרש' וכן נמנה במוסרה רבתא
 בעיניך הבית גש' כן הודע פתח באתנה צב תדסה
 החית בשוא פשוט' לשמרה המס בקמץ חטף והשוא נח'
 יש אנך השוא שבנו גש' וכך קוד הנקוד דף פו ע' ואעברו
 היו גש' צב ערו עשור הע' גש' במעשי הבית גש' ו
 ורעננים היו גש' ו'לא עולתה היו גש' צד ובזר' רך
 היו גש' הנשע אין אם יצר עין תרין קריאתו בינו' לא
 לשל ולא לרש' ישעשעו היו גש' צו ורעם היו במהרד'
 צד המתהללים אין בהא מאריך' צדז לפני י' כי טא הלמד
 גש' והונע השוא שכה מפכ זה גס השוא הועמד' בגש' וקריאתו
 נוטה לפתח וכה בירושלמיים צט וקשתאזו היו בגש' וכן
 דלקמן

בכהנו

בכהנו הבית גש' ק ולא אנחנו קמץ' ותתנ' ובמוסרה נ
 נמנה עש פתח' באתנה ומציאות כל הספרים בקמץ' קא
 דבר בליעל הללת גש' והיו קמץ' גבה הגימל גש' בנשמני
 הבית גש' קב לחנה אין גש' בחית והשוא נח' ו'ת
 עפרה היו גש' וכל מלכי היו גש' ו'חלפני היו גש'
 קג לכל עונכי הרופא לכל אין בלמדין גש' המעטר רבי
 ההא גש' והשוא שבמס' נש' המקרה ההא גש' המהלך
 אין בהא גש' עפאים' החלף בחירק והוד יוצאה עמו והרביע
 בחלף גס בירושלמיים וכן כל בוצא בדה והרדך חולק' קכ
 לבב תרניהו גש' בלמד' מחסה החית שוא פשוט' וא מעונתם
 הנן בחולס גס בירושלמיים ולעברתו היו גש' ו'עשנו היו
 גש' ואל עפרים היו גש' ו'חשוד' החית בשוא פשוט' והוא נח'
 מרו לרש' קו לחשמודם הלמד גש' וירבנו קנצל חטרה
 במעלליהם אין בשן גש' וכן חבירו דלקמן
 ספר זמשי קז תעו לכש' יהללוהו אין בהא גש' י'
 חסדי שוא שבסמך נש' קדז ועד
 שחקים ויו גש' ולא תצא היו גש' קט קמץ שבכלת חטף
 והשוא שבדש נח' ועין במכלול יופ' שכתב כן בשם הכלי והנביא
 זל שוא צווי כמנו חרבו מאר' ולא חפץ היו גש' י'עסר
 הע' בשוא פשוט' וידעו כי ירד' היו גש' יקללו השוא נש'
 מנפג הגש' שבקוף' כמעיל המס רש' בקו וכך רלך' קי
 בהררי הבית גש' טז ולד' ותיך הדלת רש' קיא נאמנים
 בכל קת' החלף בשוא לפד' ואם השוא נח' כי חותיות חההב' כשהשוא
 נע צריך להיות שוא פתח' גס יש עליו קו לומר כי הוא נח' יוצא כ
 במבטא עש הנן קיב וכעס בתיו קמץ' וכך רלך גש'
 במוסרה רבתא חנרו כי כולו קמץ' וימנה על דיל שלח נזכר
 מזה' קטו אנה י' מלטה לרש' פתאים' החירק בלד' ר
 גס בירושלמיים והרדך חולק' ובקצת דגאן כהלדך והוא תמוה ש
 שלח השון מרוביהם כי בתבת עפאים' כס' קג נקדו החירק בחלף
 קיו נפשי חמות צרך להפסיק כפ הטעם' נגדא נא הדלת
 רש' תרניהו גס בירושלמיים וכך רלח' אנה י' כי אני לרש' קנז

עכר